

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๑๐.๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการให้บริการโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการซึ่งไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งกิจการดังกล่าวต้องคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖

อัตราภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ลดลงได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องกำหนดอัตราภาษีให้เป็นอัตราภาษีเดียวกันสำหรับการให้บริการทุกกรณี”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๘๒/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๖) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรประกอบกิจการให้บริการโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านแพลตฟอร์มผู้อื่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรแก่ผู้รับบริการซึ่งไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร และผู้ประกอบการดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีให้บริการผ่านแพลตฟอร์มตามมาตรา ๘๒/๑๖ (๑) ได้แก่ เจ้าของแพลตฟอร์ม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๒/๑๖ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากฐานภาษีในเดือนภาษี ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๐/๒

(๑) ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งประกอบกิจการให้บริการโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการซึ่งไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร และกิจการดังกล่าวมีมูลค่าของฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามมาตรา ๘๑/๑ ทั้งนี้ กรณีการให้บริการนั้นได้ให้บริการโดยวิธีการผ่านแพลตฟอร์มของผู้อื่นซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร ให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการให้บริการนั้นเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๒) เจ้าของแพลตฟอร์มซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑ (๖) สำหรับฐานภาษีที่เกิดขึ้นจากการให้บริการซึ่งผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรได้ให้บริการโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการซึ่งไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร โดยการให้บริการนั้นได้ให้บริการผ่านแพลตฟอร์ม และผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรไม่อยู่ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการให้บริการนั้นตาม (๑) และกิจการดังกล่าวมีมูลค่าของฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามมาตรา ๘๑/๑

ในการคำนวณภาษีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมาตรา ๗๙ วรรคสาม (๓) มาใช้บังคับ

/ห้าม ...

ห้ามมิให้ผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่งซึ่งได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามมาตรา ๘๒/๔ หรือออกไปกำกับภาษี

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒/๑๗ และมาตรา ๘๒/๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๘๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔

“การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษีสำหรับผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรรวมทั้งเจ้าของแพลตฟอร์มที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ ให้ยื่นและชำระผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์ (Web Site) ของกรมสรรพากรที่ <http://www.rd.go.th> ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยไม่ให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้ในกรณีนี้”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๘๓/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔

“ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับผู้จ่ายเงินที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จ่ายเงินค่าบริการให้แก่บุคคลที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ สำหรับเงินค่าบริการนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔

“ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรรวมทั้งเจ้าของแพลตฟอร์มที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งมีมูลค่าของฐานภาษีในการประกอบกิจการเกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๘๑/๑ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด โดยไม่ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับในกรณีนี้”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๘๕/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๕๓๔

“ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับบุคคลที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖”

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

นายกรัฐมนตรี